

Right and Left respond to assassination by vandalism

GRAFFITI threatening Shimon Peres and praising Yitzhak Rabin's death, vandalism of Baruch Goldstein's grave, and threats against settlement leaders were some of the fallout reported yesterday in the aftermath of Rabin's assassination.

In Kiryat Arba, an unidentified man defaced the grave of Goldstein, telling a foreign reporter it was to protest Yitzhak Rabin's assassination.

Goldstein killed 29 Moslems in the Machpela Cave almost two years ago. His grave is located in the Meir Kahane Park at the entrance to Kiryat Arba.

The man splattered black paint on the grave, and broke memorial lamps there while shouting, "Enough of this disgrace."

Reuters quoted George Kiliaris, a reporter for Greece's State Television, as saying, "An Israeli man came close and said 'Follow me'... We went to the grave of Goldstein.

"He paced, and then he just took out a bottle of black paint and started spreading it over the grave and smashed the lamps," Kiliaris said.

Kiliaris quoted the man as saying, "It's unbelievable what's

JERUSALEM POST 8.11.95. P.2

HERB KEINON

happening here. I'm tired of this country. I can't believe that these people are killing their own prime minister."

Meanwhile, voices were raised in Kiryat Arba yesterday calling for the eviction from the settlement of a handful of extremists who residents say look for the press and make extremist comment that shame the community.

Police yesterday went to the home of Kahane Hai activist David Axlerod in Kfar Tapuach, apparently intent on detaining him for statements made on Israel Radio justifying the assassination.

Axlerod and other extreme right-wing activists, including Avishai Raviv, the head of Eyal, have gone underground.

Police are also investigating graffiti scrawled on a Jerusalem wall yesterday that read, "Rabin is a victim of peace, Peres is the next in line."

Arutz 7, the pro-settlement radio station, reported that a number of religious Jews have complained of harassment since the assassination, including an Efrat resident at the mall in Jerusalem

who said passersby told her, "You killed Rabin, and now you come here to go shopping."

A number of leaders of the Council of Jewish Settlements in Judea, Samaria and Gaza said they have received death threats over the phone the last few days.

Among those receiving threats are the council's head, Uri Ariel, its spokesman Aharon Domb, and Kiryat Arba Regional Council head Zvi Katzover.

The Regional Council issued a resolution yesterday condemning remarks made to the media by one of its residents, Aryeh Ben-Yosef, in which he praised Rabin's assassination. The resolution said this "libeled" the community, and that he had disqualified himself from living in the settlement.

In a related development, representatives of Meimad, the National Religious Party and the settlement council are sponsoring a forum tonight at Jerusalem's Beit Agron that will be dedicated to "eulogies and soul searching."

Among the speakers will be NRP head Zevulun Hammer, Rabbi Haim Druckman, Rabbi Yehuda Amital, and settlement council head Yisrael Harel.

Ten policemen guard Goldstein's tomb

TEN policemen were guarding the tomb of Baruch Goldstein in Kiryat Arba yesterday, after an outraged man poured black paint on it Tuesday and smashed two adjacent decorative lamps.

Police feared that another attempt to desecrate the tomb of the man who committed the Machpela Cave massacre in Hebron last year could spark violence.

Elimelech Daon, who also was guarding the tomb, said, "If I find out who did this, he'll be dead within 24 hours. I know it was friends of [Yitzhak] Rabin. What they did is fascism, racism, and worse than that. I, as a Kahane man, it tears my heart out that Rabin is dead, but they have graves, too — [David] Ben-Gurion, [Theodor] Herzl. We can do that to the graves of Ben-Gurion and Herzl, too."

The IDF Monday issued an order barring soldiers from the restaurant of Elitzur Butavia, a vocal admirer of Goldstein, who was considered a harmless eccentric, until soldiers said he had welcomed the news of the prime

JERUSALEM POST Q. II. 95 p. 3

JON IMMANUEL

minister's murder.

Butavia called it a "blood libel," but a neighboring restaurant owner, Ovadia Binyamin, called Butavia "a liar," saying there was dancing at Butavia's establishment. "I have been in Kiryat Arba nine years, and I say you have to get rid of the Kahaneists. Not most people, but a lot supported what happened," Binyamin said.

Binyamin said he did not support Goldstein's act, but attributed it to the pressure of Arab attacks on Jews whom he treated. "He cracked under pressure, but [Rabin's assassin Yigal] Amir murdered in cold blood."

There was no memorial notice for Rabin up in the commercial center, but a small scrawled sign outside a shop said: "First, peace at home." It is illuminated by a dozen memorial candles in a cardboard box.

Public notices announced an assembly in Jerusalem's Zion Square on Sunday to commemorate the fifth anniversary of Rab-

bi Meir Kahane's murder. The assembly has been banned by police, but organizers in Tel Aviv said they were appealing to the High Court.

Certainly many people in Kiryat Arba were upset by the assassination, but there was little sense of gloom in the town. Arye, 12, was eager to explain that killing Rabin was "not okay because he was a Jew." He said that the difference between Amir's act and that of Goldstein was that Goldstein attacked "criminals, and criminals should be killed."

In the row of Arab shops between the Machpela Cave and the Avraham Avinu quarter in Hebron, Rabin's murder was widely condemned, despite widespread dismay that "he gave settlers a free hand" and that under the Oslo 2 agreement they and the settlers would remain under Israeli control.

But more important than anything Rabin did, said Muhsin Ab-salam, a candy seller, was that "Rabin's killer supported Goldstein."

Artist admits defiling Goldstein tomb

By BAT SHEVA TSUR and Itim

Two days before the anniversary of the November 4, 1995 assassination of Yitzhak Rabin, a Tel Aviv artist was yesterday charged with desecrating the grave of Baruch Goldstein in anger over the killing of the prime minister.

Artist Avraham Pesso pleaded guilty before the Jerusalem Magistrate's Court of pouring paint on the Kiryat Arba grave of Goldstein, who massacred 29 Moslem worshipers at Hebron's Machpela Cave in 1994. Pesso said his motive was to protest the reactions of Kiryat Arba residents immediately after Rabin was slain.

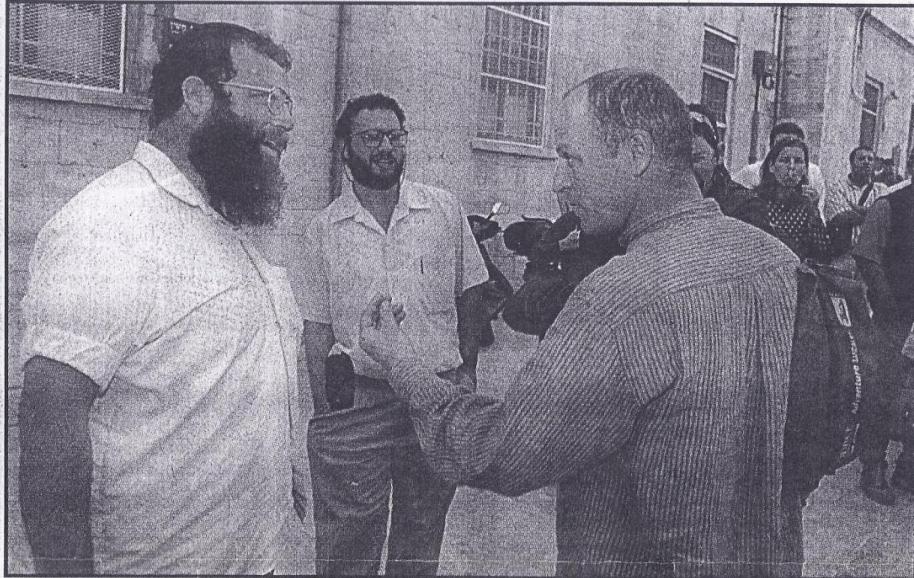
Pesso was also charged with damaging two lampposts at the graveside, after kicking them in anger. He faces a six-year sentence for the combined charges.

The alleged desecration took place three days after Rabin's assassination. Pesso was photographed by a foreign TV crew as he vented his rage and shouted: "This is a disgrace!" Yesterday his lawyer appealed to the court to drop the case on the grounds that it was "a travesty of justice." He also sent a renewed request to Attorney-General Elyakim Rubinstein to drop the charges, after an earlier letter had been turned down saying this was technically impossible.

The court, meanwhile, decided to postpone hearing the case until mid-January.

Pesso told reporters that, if he is convicted, he will accept the verdict. "This was a personal act of protest three days after Rabin's slaying," he said. "My act was a cry of anguish from the depths of my heart."

Meretz MK Ran Cohen, who was present in the courtroom,

Tel Aviv artist Avraham Pesso (right) tries to make a point yesterday to former Kach activists Baruch Marzel (left) and Noam Friedman outside Jerusalem Magistrate's Court, where Pesso was charged with desecrating Baruch Goldstein's grave. (Isaac Harari)

said he plans to push forward a private member's bill he has presented to the Knesset calling for the dismantling of the monument surrounding Goldstein's grave, which stands in its own square in Kiryat Arba and has become an unofficial memorial site for supporters of the murderer, and

transferring the grave to a cemetery.

"Although I am a great believer in upholding the law, I felt revulsion hearing the words 'The State of Israel against Avraham Pesso,' when those who continue in the footsteps of Goldstein and [Rabin's murderer] Yigal Amir are

walking around free," Cohen told Israel Radio. "I believe that Pesso was there shouting out the grief almost all of us shared." He expressed hope that his bill would be passed before the court reconvenes so that the charges can be dropped.

Rabin's son, Yuval, announced

over the weekend that he would pay for Pesso's defense.

Supporters of Dor Shalom, the peace movement headed by Yuval Rabin, and of Meretz clashed outside the courtroom yesterday with supporters of the outlawed Kach movement, to which Goldstein belonged.

הישיבה המאה של הכנסת הארבע-עשרה

יום רביעי, י"ד באيار התשנ"ז (21 במאי 1997)

ירושלים, הכנסת, שעה 11:04

א. דברי יווש-ראש הכנסת

לאחר מכן באו וביקשו לעורוך אירוע יחיד במנין, שיאוצר את שבוי של רון ארד ואת יום הולדהו, וכן את נחנני, ועשרות רותה של אנשים מכין עובדי הכנסת ומפני עובדי חברות זוות עבדו על הנושא זהה והכינו אותו. זה היה אמרור לחיות אירוע שייפתח בשעה 14:00 ויקשר באמצעות הלוויין בין חברי הכנסת, שרים, חברי הבונדסṭאג, נשיאת הבונדסṭאג ושרים וחברי פרלמנט בריטים. בשל תקלה בלויין, האירוע עם חברי הבונדסṭאג – אנחנו יכלנו לראות אותם, הם לא יכלו לראות אותנו – נדחה, והקשר הקול לא נוצר.

לכן, לבוא ולומר, שבשל התמימות האירוע לפין מלאות 200 שנה לפטירתו של הגרא"א, הגאון מוילנה, עובה משפטת ארד את מלאית הכנסת. זה פשטוט אנחנו נכוון, וכי שלא מוצא חן בעיניו סדר-היום של הכנסת, שנקבע לפני שבעה חודשים, יכול היה לפנות ולערער.

מצאתנו לנכון לומר את הדברים האלה ממשום שהנושא נחפץ לרגע של מחלוקת, וטוב עשתה משפטת ארד שהסירה את הערפל בשעה 09:00 ואמרה שלא היו דברים מעולם וככן הכלם הם ורצו להודות לכל חברי הכנסת שתתרמו – ובמשך ימים רבים – רשותי.

היו"ר ד' תיקון:

רכותי חבריו הכנסת, היום יום רביעי, י"ד באيار התשנ"ז, 21 במאי 1997, ישיבת הכנסת פתוחה.

শמוֹאַל הַלְּפָרֶט (וַיְהִידָּת הַתּוֹרָה):

אדוני היושב-ראש, היום עשר שנים – – –

היו"ר ד' תיקון:

רכותי, אני רוצה להתייחס לדיוקן בעיתונות היום על משפחת רון ארד, שכיכב עובדה אוחמלת בטליה בשל קרצ'ר ורוח. אני רוצה לומר, שדבריהם הללו לא היו, ואני לא אראה שאירועים כאלה יהפכו מחלוקת פוליטית. אם זה לא מצוי חן בעיניו של מישחו מבין חברי הכנסת, הוא יכול לבוא ולומר, הוא יכול לקום ולומר.

מה שהוא הוא, שלפני ששבעה חודשים פנו אליו כדי לציין מלאות 200 שנים לפטירתו של הגאון מוילנה, האירוע הזה אוישר אירוע יחיד באותו יום, והשתתפו בו הרבנים הראשיים ועשרות רباتות של אנשים, לרבות רבנים מכל קצוות הארץ. זה היה אמרור להיות האירוע היחיד במליה, במסגרת הצעות לסדר-היום.

ב. שאלות בעלי-פה

היו"ר ד' תיקון:

תודה. ישיב סגן השר לענייני דתות, חבר הכנסת אריה גמליאל.

סגן השר לענייני דתות א' גמליאל:

אדוני היושב-ראש, רוכותי חברי הכנסת, הנהן מתכבד להסביר על שאלתך בעל-פה של חבר הכנסת דוד ראמ בעניין קבר השיח' עז אל-דין אל-קסאם בנסח.

1. להערכתנו, התנועה האסלאמית בישראל ביצעה את עבودות השיפוץ בקרבר. זאת אנו למדים מהר הבית העתיקה המבטאת את התנועה האסלאמית. העבודות לא בוצעו בתיאום עם משרד הדתות. למשיב ידעתנו, הנושא לא תואם עם עיריית נסרו-תל-חנן.

2. משרדנו בודק עם גורמים ממלכתיים נוספים אם ומה ניתן לעשות בסוגיה זו.

היו"ר ד' תיקון:

תודה. שאלה נוספת לחדר הכנסת דוד ראמ.

היו"ר ד' תיקון:

אנחנו עובדים לסדר-היום: שאלות בעלי-פה. חבר הכנסת דוד ראמ שואל בעל-פה בנושא: קבר השיח' עז אל-דין אל-קסאם בנסח. בקשה.

108. קבר השיח' עז אל-דין אל-קסאם בנסח

דוד ראמ (הליקוד-גשר-צומת):

אדוני היושב-ראש, הכנסת נכבדה, אני שואל בנושא קבר השיח' עז אל-דין אל-קסאם בנסח. גורמים אונזניים שיפצו את קבר עז אל-דין אל-קסאם בבית-העלמין המוסלמי בנסח, ללא תיאום עם משרד הדתות והעירייה. על הקבר נכתב: "נמשיך לכלת בדורך".

רצוני לשאול:

1. האם ידוע למשרד מי אחראי לעבודות והאם מדובר בגורמים ערונים?

2. מה נעשה בנדון?

עבד-אלוחב דראושה (מד"ע-דרע"ס):

— — —

הייר' ד' תיכון:

לא באמצע השאלתא בעל-פה. מה לעשו?

בניין אלון (מולדה):

אסים את השאלה של ר' הריסת קברים כלשהם מעוררת כי אישות שאט נפש. האיל וו זן אל-זרן אל-קסאם מהו זה מקור הרשאה להחולות לעשות פגועים בישראל, או חבר הכנסת מהשمال שחשבו שצער לחרוס קברים של יהודים. האם הם חושבים שוו הדרך לטפל בנוסחא הזה?

הייר' ד' תיכון:

תודה. שאלה לחבר הכנסת בני אלון. אドוני סגן השר,

עבד-אלוחב דראושה (מד"ע-דרע"ס):

— — —

הייר' ד' תיכון:

חבר הכנסת דראושה, אני לא מבין.

עבד-אלוחב דראושה (מד"ע-דרע"ס):

— — —

טלב אלטאנע (מד"ע-דרע"ס):

— — —

הייר' ד' תיכון:

חבר הכנסת טלב אלטאנע, תקשיב לי פעם אחת. את חבר הכנסת דראושה אני לא אוציא. אבל אותו, אני לא אהסס, אם תפריע. אני אומר לך זאת.

סאלח סלים (חד"ש-בל"ד):

ומה אתה?

הייר' ד' תיכון:

אני רוצה שתבין, חבר הכנסת סאלח סלים. אתהஇיחרת לפיתחת הישיבה. נכנסת לאולם מהמקום הזה והתחלה ללחוץ ידיים בاميינן הנאות, כאלו זו גאגינה. אחר כך עברת בין השורות, ואני בכללות לא מעיר לך. בסופו של דבר התישבת, ואחר כך התחלת להציג בקראיות בגיןים. ביקשו מכך, וביקשו מך בצדורה נאותה. אבל אם אתה לא מאמין, אני מציע לך לחתת את ההלטה וזה תבדוק איך עברת כאן בין השורות. הילכת אל חבר הכנסת רענן כהן ואל חבר הכנסת דראושה ולחצת עם ידים. וכך זאת בاميינן הדין. כאלו היה כאן איזה יירוז החובי שלא עניין אותך. ואחר כך באת ושאלת: למה אני? ולכך חמש דקota להוציא אותך.

סאלח סלים (חד"ש-בל"ד):

לא, לא. הפעם יצאתי بكلות.

הייר' ד' תיכון:

אכן, בקהלות גודלה מאוד — — —

רוד ראמ (הילכוד-גשר-צומת):

כבד סגן השר, כיצד אתה חושב למנוע היישנות מקרים מהסוג הזה במקומות הזה, או במקומות אחרים בארץ?

הייר' ד' תיכון:

תודה. שאלה לחבר הכנסת בני אלון. אדוני סגן השר,

בניין אלון (מולדה):

אוני היושב-ראש, אדוני סגן השר, בכנסת כבר עברה בוגנה בקריה ואשונה הצעה חור בדף הריסת אנדרטאות של ורוצחים. האם משרד הדתות שוקל להROWS עד היסוד את

הקבד של הווצה עד אל-דין אל-קסאם. שוחרף להיות אנדטה לעלייה לרוגל ונורם לאדרוי ישראל העربים

הנאנים למדינה להיות לאט לאט מושפעים מגורמים קיצוניים — — —

עבד-אלוחב דראושה (מד"ע-דרע"ס):

— — —

הייר' ד' תיכון:

חבר הכנסת דראושה.

בניין אלון (מולדה):

— — האם יש מקום להROWS את זה?

עבד-אלוחב דראושה (מד"ע-דרע"ס):

— — —

הייר' ד' תיכון:

חבר הכנסת דראושה, אסור לך להטעב באמצעות השאלתא.

עבד-אלוחב דראושה (מד"ע-דרע"ס):

אני רק שואל אותה.

הייר' ד' תיכון:

לא. אני נהגת לי פנים משורת הדין ביום שני, האמן לי, עם הרבה סבלנות כלפין.

עבד-אלוחב דראושה (מד"ע-דרע"ס):

אדוני היושב-ראש, עם כל הכבוד, מותר לקרוא קרייאות בגיןים.

הייר' ד' תיכון:

אבל אתה לא יכול לעשות זאת באמצעות שאלתא בעל-פה.

עבד-אלוחב דראושה (מד"ע-דרע"ס):

קרייאת בגיןים מותרת — — —

הייר' ד' תיכון:

לא, אסור, אין. על-פי התקנון אין קרייאת בגיןים.

letter from Leah Bachrach
ref 571

בס"ד, כ"ה تم"ז תשנ"ח
19.07.98

לכבוד
שר הפנים
מר אליהו סוויסה
משרד הפנים
ירושלים

שלום רב,

הנדון: דרישת להרשות את קבורה של עיז א-דין אל קסאם

פונה אני אליך בדרישה, כסטודנט לאוהד בכרך הי"ד, שנרצח בואדי קלט ע"י מחבלים.
לאחרונה התקבל בכנסת, חוק של חי"כ רן כהן ממזר, האוסר הקמת אנדראות למבצעי מעשה
טרור וכן מורה על הסרתן של מוצבות זכרון שכבר הוקמו.
בבית הקברות המוסלמי היישן שליד נשר, קבור עיז א-דין אל קאסם הידוע בפעולות הטרור שלו
כנגד העם היהודי.
המקום הפק למועד עלייה לרגל והעלאה על נס של פועלו של הרוצח עד כדי הנצחת זכרו בשלט
מאיר עיניים: "בדרך נמשך לכת".
עובדת היוטו של מקום מעין זה בתוככי מדינת ישראל, פוגעת אישית בי ובמשפחה.
מאחר ושלט מעין זה, כמו גם הפיכת המקום לאחר הנצחה הינה בניגוד לחוק, אני דורשת מכם
להורות על אכיפת החוק ולהפסיק את מצבת הזכרון הנדוןה לאלטר.
אודה לאדוני אם יענה לי בהקדם ולא אלץ לפניות לבג"ץ.

בברכה,

לאה בכרך
רחוב יערה 10
אפרת

בש"ד, ז' אב תשנ"ח
30.7.98

letter from Leah Bachrach
ref 571

לכבוד
שר הפנים
מר אליהו סוויסה
משרד הפנים
ירושלים

שלום רב,

הנדון: דרישתי להrosis את קברו של עז אל-דין אל קסאם
סימוכין: מכתבם מיום כ"ה תמוז תשנ"ח

בஹמשך למכתבי מן התאריך הנ"ל ברצוני להוסיף לאדוני נקודה נוספת:

הגיעה לידי תרגום הכתוב על מצבתו של עז אל-דין אל קסאם וכפי העולה מהתרגום שבידי, אין ספק כי הכתוב היו הסתנה ברורה לרצח.

על המצבה נכתב בעברית כדלהלן:
בשם אלה הרחמן והרחום
ויאל תהשבו את אשר נהרגו
למען אלה מותים, אלא חיים
אצל אלה מתפרנסים"
קבר "השհיד" (הקדוש)
עז אל-דין אל קסאם
נפל ביעבד 19.11.1935
ביחד בذرך אל קסאם

המילה: "הקדוש" הינה שבח למבצע מעשי טורו.
המשפט: "ביחד בذرך אל קסאם" הינה עבירה ברורה על הפקודה למניעת טורו.

לכן, אני חוזרת על דרישתי להrosis את קברו של הרוצח אל קסאם, או לחילופין למחוק את הכתוב האמור מעל קברו של הרוצח.

אודה לאדוני על תשובהו בהקדם ולא אלץ לעתור לבג"ץ

בברכה,

לאה בכרך
רחוב יערה 10
אפרת

בבית המשפט העליון בירושלים
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

להה בכרך
מעלה יערה 10, אפרת
ע"י ב"כ עוה"ד שמואל כספי
מרחוב המעלות 6, ירושלים
טל: 6222388 פקס: 6222373

העותרת:

נ ג ד

- המשיבים:
1. שר הפנים אליהו סוויסה
משרד הפנים ירושלים
 2. היוע"ה לממשלה אליקים רובינשטיין
משרד המשפטים ירושלים
שניהם ע"י פרקליטות המדינה
רחוב צלאח כ-דין 29, ירושלים

עתירה

1998 מוגשת בזאת עתירה כנגד המשיבים 1, 2, כדי שאלת יבואו ליתן טעם מודיעין הם
מחילים את חוק איסור הקמת מצובות זיכרון לזכר מבצעי מעשי טרור התשנ"ח – 1988 על
קבריו של עז אל-דין אל קסטם ומוחקים מהמצבה שעל קבריו מילים המהלוות את אל
קסאם ומילים החומות ומעודדות פעולות טרור.

ואלה נימוקי העתירה:

1. העותרת תושבת ישראל, מתגוררת בישוב אפרת וחיה בארץ מזה 63 שנים.
2. ביום ח' סיון תשנ"ח (2.6.98), התקבל בכנסת ישראל חוק איסור הקמת מצובות זיכרון
לזכר מבצעי מעשי טרור, (מצ"ב החוק).
3. העותרת, אשר התאלמנה מבעה יוסף אריה בכרך ה"ד בתש"ח בעקבות הפגיעה על
ירושלים, אשר שכלה את נסכה אוחה בכרך ה"ד, אשר נרצה ע"י מחבלים יחד עם
חברו אורן שחור ה"ד, בוואדי קלט בתשנ"ה 1995, כאשר המחלבים שרצו אותם
נמלטו ליריחו ועד היום לא נעצרו – קיבלה בסיפוק את הידיעה על קבלת החוק וביום
כ"ה תמוז תשנ"ח (19.7.98), פנתה למשיבים במכtab, בו דרשה, כי החוק יモצה בכל מה
שקשרו לקבריו של עז אל-דין אל קסטם, הקבר בבית הקברות המוסלמי בנשר.
העותרת טענה ~~במכתב~~ למשיבים, כי עז אל-דין אל קסטם, היה ידוע במעשה הטדור
הרצחניים שביצע כלפי העם היהודי, הכתוב שעל המצבה מעלה על נס את הרוצה
והמקום הפך למקום עלייה לרגל.
מצ"ב עותק נכון של פניות העותרת כחלק בלתי נפרד מעתירה זו.

4. העותרת לא נענתה בכלל תשובה על פניהה.

5. בתאריך ז' אב תשנ"ח (30.7.98), פנתה שוב העותרת בהמשך למכתבה הקודם אל המשיבים וציטטה את הכתוב על המצבה של אל כסאם, כפי שתורגם לה ע"י מתרגם. על המצבה וכך נכתב:

בשם אלה הרחמן והרחום
ואל חשבו את אשר נהגו
למען אלה מותים, אלא חיים
אצל אלה מתחנונים"
כבר השיחד (הקדוש)
ען אל דין אל כסאם
נפל ביעבד 19.11.1935
ביחד בדרך אל כסאם'

הઉותרת טענה במכתבה, כי המלה "הקדוש" הנה שבchant למשמעות טרוור. המשפט "ביחד בדרך אל כסאם", הנה עבירה ברורה על הפוקהה למניינט טרוור.

6. ביום כ"ד אלול תשנ"ח (15.9.98), נענתה העותרת ע"י דפנה ברנאי מלשכת היוזמ"ש כי "לא נראה כי חל על הקבר במקורה דין החוק שבנדון".
מצ"ב עותק נכון של תשובה ע"ד ברנאי חלק בלתי נפרד מבקשת זו.

7. העותרת טועה, כי לאחרונה נודע לה כי ביום ז' תמוז תשנ"ח (1.7.98), פנה ראש לשכת אלף פיקוד המרכז רס"ן יאיר קולס, למשפחתו של ברוך גולדשטיין מקרית ארבע והודיע להם, כי עקב קבלת חוויא איסורי הקמת מצבות זיכרון לצורכי מעשי טרוור התשנ"ח 1998, נדרשת המשפחה בין השאר למחוק מילימ מעל המצבה שעל קברו של ברוך גולדשטיין ובין השאר את המילה "הקדוש".

8. עוד טועה העותרת, כי בעקבות עתירה לבג"ץ שהגישה משפחות גולדשטיין, לנגד הפגיעה בקבר בנים, טענה המדינה בתשובה לעתירה 6195/98, כי:

א. המילימ מעל המצבה אינם מהווים חלק מן המצבה ולפנן למורות שהחוק אסור פגיעה בקבר ובמצבה שעליון, אין הכוונה למילימ מעל המצבה.

ב. כשם שיש סמכות למחוק כתובות הסתה ונאצה, כך יש סמכות בלי קשר לחוק איסורי הקמת מצבות זיכרון לצורכי מעשי טרוור, למחוק מילימ מעל קבר גולדשטיין מהוואים דברי שבח לעתירה ע"ד ברנאי מחד ותשובה המדינה בראוי מכאן. מצ"ב עותק נכון של תשובה המדינה לבג"ץ 6195/98 חלק בלתי נפרד מעתירה זו.

9. העותרת טועה, כי עז דין אל כסאם, היה רוצח אכזרי שביצע פעולות טרוור רבות לניגוד יהודים. בית הקברות בו נקבע היה שנים על גבי שנים מזונה ולא מתופל ואך בغال היותו של אל כסאם קבור במקומו, החלו בשנים האחרונות ארגונים איסלמיים שונים וביניהם ארגונים קיצוניים, לטוף את הקבר וסביבתו ולהפכו למקום עלייה לרוגל.

10. לא זו אף זו, כאשר ביקש ראש מועצת נשר לפני מס' שנים, לסלול כביש אשר יעבור דרך בית הקברות וליד קברו של אל כסאם, אוימו חיו ע"י ארגונים איסלמיים שונים. ועקב כך שוניה טוויו הכביש. העותרת טועה, כי הדבר מוכיחה, את חשיבות המקום בעיני מי שמקדש ומוקיר את

ולרו של הרוצה אל כסאם.

11. העותרת טוען, כי החוק שנקה בכנסת, נועד להסיר כל מצבת זיכרון לזכר מבצעי מעשה טורו ולא רק כאליה שהמדינה חפכה "ביקרמ".

12. העותרת תוסיף ותטען, כי קיומה של המלה "שהיד" (קדוש), על קברו של אל כסאם, הנה עבירה של פרסום שבכלי מדינתי מעשי טורו. סעיף 4 לפוקודה למניעת טורו תש"ח – 1948.

עוד הטען העותרת, כי המשפט "ביחד בדרך אל כסאם", הכתוב על המצבה שעל קברו של אל כסאם, הינט עבירות של עידוד למשמע אלימות ותמייה בארגון טורו.

13. העותרת טוען, כי על פי תשובה המדינה בג"ץ 6195/98 עמ' 10 פיסקה 43, המילים שעל המצבה אינם חלק מן המצבה ולכן ניתן להסרה.

עוד העותרת טוען, כי גם מבעלי החוק האוסר הקמת מצבות זיכרון לזכר מבצעי מעשה טורו, המשפט "ביחד בדרך אל כסאם", שכונתו ברורה הלאה בדרך הטורו והאלימות, עלול ואף ייתכן שכבר גרם למן דהו, לבחור באוותה דרך נלווה, של הליכה בדרך אל כסאם וביצוע מעשה טורו.

העותרת טוען, כי עפ"י הפוקודה למניעת טורו, יש למחוק מילים אלו מן המצבה.

14. לא זו אוף, חוליות המות של החמאס, מה שמכוונה הזורע הצבאי של הארגון, בחורה ולא להזכיר על שמו של הרוצה אל כסאם – "גדוזי עז אל דין אל כסאם", דבר המצביע על מסוכנות טיפוח קברו של אל כסאם, ושיابت ההשראה של ארגונים אלה מהקבר שם.

15. העותרת טוען, כי גם הקבר ממוקם בבית קברות מוסלמי ואינו אחר בפני עצמו, ישנו שינוי נסיבות שחל בשנים האחרונות, כאשר כל הקברים האחרים הממוקמים בבית הקברות מוחנים ומונחים כאבן שאין לה הופcin ואילו קברו של אל כסאם מטופח והפוך למוקד עלייה לרגל.
שינויי נסיבות זה, מחייב את התייחסות המשיבים לבעה שנוצרה.

16. העותרת טוען, כי מדובר בנושא עקרוני בעל חשיבות עליונה, בו יתבקש בית המשפט לקבוע מסמורות בעניין חבותה של המדינה לקיים את חוקי המדינה לא כפי ראות עיניה ובעלי לנהוג איפה ואיפה. החוק שהתקבל בכנסת הוא חוק כלליל ולא אישי וכן גם עולה מדבריו של יוזם החוק, ח"כ רן כהן, שאמר בדיון בוועדת הפנים על החוק ביום 13.1.97: "הצעתי זו אמרה להיות כללית, אוניברסלית ולא אישית...".
מצ"ב עמ' 1 לפrootokol הועודה בו נאמרו דבריו של ח"כ רן כהן.

לאור חשיבות העניין يتבקש בית המשפט לקבוע דין במועד הקרוב בעתרה.

18. יתר הטעונים ישמעו בע"פ.

אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את העתירה ולהורות כמבוקש.

שם מלא דוד כספר
ב"כ העותרת